

VOORSTELLING TOCHTLEDEN

Michel is een blinde man van 53 jaar en woont in Bilzen. Hij is zeer sportief aangelegd en gaat geen enkele uitdaging uit de weg. Bergwandelen is zijn passie. Zijn enige probleem is dat hij niet makkelijk iemand vindt om hem te begeleiden. Alleen kan hij uiteraard niet wandelen in de bergen. Hij heeft echter wel heel wat ervaring in het bergwandelen.

Ludwig is (uiteraard) ziende, is 50 jaar en is woonachtig in Merchtem. Hij is berggids en heeft 13 jaar geleden een groep gegidst in het Oostenrijkse Zillertal voor een commerciële organisatie. In deze groep was Michel ook aanwezig. Vandaar dat ze elkaar kennen. Ludwig heeft zich in het verleden tevens verdiept in het begeleiden van blinden in de bergen (zie www.hutten.be rubriek dossiers – bergen – begeleiding van blinden). Ludwig heeft Michel al meermaals begeleid tijdens wandelingen en op tochten in de bergen.

VOORSTELLING ZUGSPITZARENA

Het gebergte in en rond Ehrwald wordt Zugspitzarena genoemd. Die naam heeft het uiteraard te danken aan de Zugspitze waarvan men de top van overal in Ehrwald kan waarnemen. De eigenlijke top van de Zugspitze is eigenlijk gelegen op Duits grondgebied en is net geen 3.000 meter hoog (2.962m). Van in Ehrwald vertrekt er een cabinelift naar de top van de Zugspitze. Elke cabine kan 100 mensen vervoeren en dient een traject van 2,5 kilometer af te leggen, tot de top.

Het lag in onze bedoeling om een vijfdaagse huttentocht te maken rond de Zugspitze. Van Ehrwald zouden we naar de Coburger Hütte gaan. Vervolgens zouden we naar de Wolfratshauser Hütte gaan om daarna naar de Hollentalanger Hütte te gaan. Onze laatste hut

zou dan de Wiener Neustädter Hütte worden. Vlak voor ons vertrek werden de hutten telefonisch gereserveerd. Alle hutten zouden in principe open zijn tot half oktober. Toen we echter telefonisch contact opnamen met de Hollentananger Hütte wist de wirt ons te zeggen dat hij juist bezig was met zijn hut te sluiten. Hij kon geen mensen meer ontvangen door gebrek aan drinkwater. De bron waarvan hij afhankelijk was, was opgedroogd. Als alternatief hebben wij dan maar de Gaistal Alm gereserveerd.

DAG 1

Zaterdag 30 september 2006.

Rond 07.00 uur vertrokken aan de woning van Michel in Bilzen. De weergoden zijn ons gunstig gezind, het belooft immers een zonnige dag te worden. Omstreeks 17.00 uur kwamen wij met de wagen aan in Ehrwald, waar ons vertrek- en eindpunt was. We namen onze intrek in Haus Waldesrand waar Ludwig nogal had gelogeerd. De auto mocht op hun parking blijven staan voor de rest van de tocht. Dit was dan ook de reden waarom wij voor dit huis kozen. De vrouw des huizes is immers maar een tettertrien en een bemoeial.

DAG 2

Zondag 1 oktober 2006.

Vertrokken vanuit Haus Waldesrand om 09.00 uur. Het was betrokken weer doch droog en naar de warme kant voor de tijd van het jaar. Door het bos de Vital Route gevolgd tot de Ehrwalder Alm (1.502 m). Wegens het goede weer (ondertussen scheen de zon) was het bij de alm overbevolkt. We lieten de alm dan maar voor wat hij was en volgden verder nog een stukje van de Vital Route om wat verder de Knappensteig te nemen tot Seebenalm (1.575 m).

Michel onderzoekt de stokken van Ludwig

DAG 1

Seeben Alm

Ook hier was er veel volk doch hier hebben we wel een soepje gedronken en wat gegeten. Vervolgens door gestapt tot de schilderachtig gelegen Seebensee waar we wat gerust en genoten hebben van de natuurpracht.

Seebensee

Van aan de Seebensee heeft men tevens al zicht op de Coburger Hütte. Na enige tijd zijn we dan toch maar begonnen aan onze laatste klim naar de Coburger Hütte (1.917 m). Korte maar steile klim. Deze klim was voor Michel niet gemakkelijk omdat er heel wat dagjesmensen van en naar de hut gingen. Het leek dan ook meer op een autostrade dan op een wandelpad. Toen we aan de hut kwamen begon het lichtjes te regenen.

Coburger Hütte

De alpenkauw is al lang niet meer bang van mensen

We kregen er een lager toegewezen op de derde verdieping. De toiletten zelf waren op de eerste verdieping. Bijkomend probleem was dat Michel moeite had om zijn weg in de hut te vinden. Door verbouwingen stonden de verschillende trappen niet meer op een logische wijze opgesteld. Daarbij kwam dan nog dat zowel trappen als gangen gedeeltelijk werden versperd door kasten en ander meubilair. Michel zag dit niet zo goed zitten en samen zijn we naar de huttenwirt getrokken. Michel heeft hem de toestand uitgelegd. De huttenwirt krabde eens in zijn haar, nam zijn reservatieboek en keek er in. Vervolgens nam hij zijn gom, gomde hier en daar wat en we kregen zowaar een kamer toegewezen op de eerste verdieping, juist naast de toiletten.

De Seebensee gezien van aan de Coburger Hütte

Vandaag hebben we ongeveer 6 uur gestapt of laten we zeggen 4 uur gestapt en 2 uur genoten. We hebben ongeveer 10 kilometer afgelegd en hebben zowat 1.000 meter gestegen.

DAG 3

Maandag 2 oktober 2006.

Vertrokken om 08.30 uur in de mist. Ondanks de mist was het toch terug naar de warme kant. Toen we aan de Biberwierer Scharte (2.000 m) kwamen, werden we eraan gekeken door 2 gemzen, die zich niet lieten storen door onze aanwezigheid.

Gems in de mist aan de Biberwierer Scharte

Vervolgens volgde er een technisch moeilijke afdaling langsheen de Via Alpina Route. Via een ommetje langsheen de Schachtkopf (1.672 m) zijn we verder afgedaald tot in Biberwier (Lermoos). Door de technische moeilijkheidsgraad zaten we al een beetje achter op ons tijdschema toch we hadden nog tijd zat om naar de hut te gaan. Door het bos de Via Alpina Route gevolgd tot Wolfratsrauser Hütte (1.751 m) waar we aankwamen om 17.15 uur.

Wolfratshausen Hütte

We waren maar met zes personen aanwezig die bleven slapen. De hut is volledig vernieuwd en heeft alle comfort tot een warme douche toe. Ook het eten was er zeer lekker en verzorgd. Het uitzicht van aan de hut zowel overdag als tijdens de avond was adembenemend. Wederom hadden we een mooi uitzicht op de Zugspitze.

Zicht op Ehrwald en de Zugspitze

Vandaag zijn we iets minder dan 9 uur onderweg geweest. We hebben een afstand afgelegd van ongeveer 12 kilometer. Hebben zowat 1.000 meter gedaald en ongeveer 1.100 meter gestegen.

DAG 4

Dinsdag 3 oktober 2006.

Rond 08.30 uur de afdaling aangevat naar Lermoos. Volop zon en 23° C in het dal en dat begin oktober! Jammer genoeg moesten we Lermoos volledig doorsteken om tot in Ehrwald te komen. In Ehrwald moeten wij de Georg-Jäger-Steig beklimmen die ons naar de hut zal brengen. Jammer genoeg moeten wij daarvoor ons gasthuis passeren waar onze wagen staat. We gingen zeker onze vuile was niet in de wagen achterlaten om te vermijden dat we zouden opgemerkt worden door de gastvrouw. Jammer genoeg stond ze buiten toen we er

passeerden. Meteen deed ze ons teken om tot bij haar te komen. Ze begon onmiddellijk van wal te steken dat er komende nacht en dagen verschrikkelijk slecht weer op komst was met sneeuwval tot op 1.800 meter en hevige stormwinden. Het zag er zo op het eerste zicht niet naar uit maar we hebben ons toch maar laten ompraten en hebben de tocht afgelast. We besloten dan maar te overnachten in Haus Waldesrand. Daar het nog maar middag was en nog mooi weer was zijn we, als alternatief, nog naar de Tuffl Alm of de Lermooser Alm (1.496 m) geweest.

Daar aangekomen wachtte er ons echter een onaangename verrassing. De varkens liepen er los rond en dit was volgens de boer blijkbaar de normaalste zaak ter wereld. Hij zei ons wel dat we ze mochten verjagen als ze te lastig deden. En of ze lastig deden. Toen wij op het terras zaten kwam er plots een varken aan Ludwig zijn rugzak knabbelen. Ondertussen sprong er een ander varken met zijn twee voorste poten op een andere tafel om te kunnen mee eten.

Gezellig terrasje aan de Tuftl Alm

Lang zijn we daar niet gebleven. Toen we de plaats verlieten zagen wij achter de alm de varkens de bakken met leeg goed omgooien zodat ze de flesjes konden aflikken. Rond 16.00 uur waren we terug beneden.

Vandaag hebben we zowat 15 kilometer gestapt. We hebben ongeveer 500 meter geklommen en ongeveer 1.300 meter gedaald. Dit alles in ongeveer 7 uur stappen.

DAG 5

Woensdag 4 oktober 2006.

Het heeft inderdaad de ganse nacht hevig geregend en gewaaid. Evenwel regende het 's morgens niet meer. Het was wel bewolkt doch her en der verschenen er ook nog blauwe gaten in de lucht. En de sneuwgrens die lag zeker boven de 2.500 meter, enkel de top van de Zugspitze zag wat wit. Met andere woorden; hadden we niet naar onze gastvrouw geluisterd dan hadden we onze huttentocht wellicht wel tot een goed einde gebracht. Jammer maar helaas. Ik had nochtans graag naar de Wiener- Neustädter Hütte geweest. Rond 09.00 uur terug vertrokken naar het thuisfront. Onderweg hebben we veel zon gehad en slechts af en toe eens een kleine bui.

Voor meer info : knuffelnest31@hotmail.com